

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II

10000 Zagreb

Posl. br.: St-1329/2022

Kanc.br.: D-61-2

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **DIV GRUPA d.o.o.**
OIB: 33890755814
Adresa sjedišta: Samobor, Bobovica 10A

*zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ
MARKOVIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta
20/XXIII*

Vjerovnik: Naziv: **KONTOURS d.o.o.**
OIB: 64102029858
Adresa sjedišta: Samobor, Zagrebačka ulica 2B

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: Rješenje o potvrdi plana restrukturiranja kao **Prilog 1**, Rješenje VTS-a posl. br. PŽ-
2555/2023-2 od 19.09.2023. godine kao **Prilog 2**

Primjerci: 1x (jednostruko);

ODGOVOR NA PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

ODGOVOR NA PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

- II/ Dužnik je zaprimio prijedlog vjerovnika KONTOURS d.o.o. za dopuštenje revizije u odnosu na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-322/2024-2 od 24.01.2024. godine (*u daljnjem tekstu: „Drugostupanjsko rješenje“*) kojim je odbijena žalba vjerovnika protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1329/2022 od 20.12.2023. godine (*u daljnjem tekstu: „Rješenje o zaključenju“*) u predmetu pod gornjim brojem, te ovim putem u otvorenom zakonskom roku daje sljedeći

odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije

kojim osporava dopuštenost i osnovanost prijedloga u cijelosti, a sve kako je to navedeno u nastavku ovog podneska.

- III/ Dužnik ističe kako je vjerovnik u predmetnom postupku prethodno podnio prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na točku II. izreke rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2555/2023-2 od 19.09.2023. godine (*u daljnjem tekstu: „Drugostupanjsko rješenje o potvrđi plana“*) kojim je odbijena žalba vjerovnika protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1329/2022 od 16.06.2023. godine, ispravljen rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1329/2022 od 10.07.2023. godine (*u daljnjem tekstu: „Rješenje o potvrđi plana“*).

Člankom 400. Zakona o parničnom postupku (*u daljnjem tekstu: „ZPP“*) propisano je da stranke mogu podnijeti reviziju i protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je postupak pravomoćno završen ako je Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustio podnošenje revizije.

Budući da se postupak može pravomoćno završiti samo jednom, a ne dvama ili više odlukama, razvidno je jedan od navedenih prijedloga vjerovnika za dopuštenje revizije nedopušten te se predlaže Vrhovnom sudu RH jedan od ta dva prijedloga odbaciti.

S time u vezi se ističe kako je sudska praksa zauzela stav da se pravomoćno okončanim postupkom smatra postupak u kojemu više nema litispendencije, koje stajalište dužnik smatra da se na odgovarajući način ima primijeniti u konkretnom slučaju.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu na e-oglasnoj ploči sudova

- III/ Dužnik nadalje ističe kako nisu ispunjene formalnopravne pretpostavke iz članka 385.a ZPP-a za dopuštenost Prijedloga.

- 3.1. U odnosu na pravnu osnovu iz članka 385.a st.1. ZPP-a, dužnik ističe kako pitanja postavljena u Prijedlogu ne predstavljaju pravna pitanja koja su nižestupanjski sudovi u postupku razmatrali, a koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Naime, pitanja postavljena u Prijedlogu prije svega nisu važna za odluku u postupku te odgovori na ista ne bi utjecali na ishod postupka, jer se temelje na nedokazanim pretpostavkama vjerovnika o bitnim činjenicama (koje pretpostavke vjerovnik ne samo da nije dokazao tijekom postupka nego iste u Prijedlogu ničime ne argumentira niti predlaže bilo kakve dokaze radi dokazivanja istih), kao i pravnom pitanju koje niži

sudovi nisu uopće razmatrali te koje pravno pitanje vjerovnik nije postavio ni u žalbi protiv Rješenja o zaključenju ni u Prijedlogu.

Tako vjerovnik postavlja sljedeća pitanja:

- I. Je li sud u predstečajnom postupku dužan primjenjivati odredbu članka 74.a st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) kao kogentnu odredbu Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), odnosno je li sud u predstečajnom postupku dužan nadzirati ispunjavanje obveza predstečajnog dužnika iz odredbe članka 74.a st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22)?*
- II. Je li sud u predstečajnom postupku dužan prije donošenja rješenja o zaključenju predstečajnog postupka zaključkom pozvati predstečajnog dužnika na dostavu dokaza o ispunjavanju obveza propisanih člankom 74.a st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), u smislu dostave sudu dokaza o podmirenju troškova predstečajnoga postupka te nespornih dospjelih tražbina vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnoga postupka, a za sporne tražbine pružanja dokaza o odgovarajućem osiguranju?*
- III. Je li sud ovlašten u slučaju dužnikovog neispunjavanja obveza propisanih člankom 74.a st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) donijeti po proteku rokova iz članka 63. st. 1. i 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) rješenje o obustavi predstečajnog postupka, sukladno odredbi članka 63. st. 3. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22)?*

U odnosu na pitanje pod I. i II., dužnik ističe kako ista nisu važna za odluku u postupku, budući da potvrđan odgovor na navedena pitanja ne povlači za sobom zaključak kako sud ne bi bio ovlašten i dužan donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka neovisno o tome je li dužnik dostavio dokaze o ispunjenju obveza iz članka 74.a st. 2. SZ-a, odnosno neovisno o tome je li ispunio navedene obveze.

U odnosu na pitanje pod III., činjenica je li ili nije dužnik ispunio obvezu iz članka 74.a st. 2. SZ-a nije uopće ispitivana u prvostupanjskom postupku niti je isto predmet Rješenja o zaključenju koje se u ovom postupku pobija pa odgovor na ovo pitanje ne bi imao nikakvog utjecaja na ishod ovog postupka.

S time u vezi, dužnik ističe kako je isti u cijelosti postupio sukladno svim svojim zakonskim obvezama za vrijeme trajanja predstečajnog postupka, a zaključci vjerovnika kako dužnik „očito ne bi izvršio obveze iz članka 74. stavka 2. SZ-a jer ne bi to izričito tvrdio i jer punomoćnici dužnika u nekom drugom postupku ne bi pisali pravne pamflete kojim osporavaju primjenu te odredbe“ utemeljeni su na izmišljenim pretpostavkama i okolnostima koje nemaju nikakve veze s ovim postupkom te predstavljaju ništa drugo doli jasnu logičku pogrešku.

Kao što je dužnik prethodno istaknuo, činjenica je li dužnik izvršio sve obveze iz članak 74. stavka 2. SZ-a nije predmet Rješenja o zaključenju niti ovog postupka pa je u tom smislu bespredmetno o toj činjenici raspravljati, a na koji način je postupio dužnik u nekom drugom postupku zastupan po istim punomoćnicima u potpunosti je irelevantno za predmetni postupak.

Pritom se ističe kako dužnik ni na koji način nije pridonio trajanju predstečajnog postupka, a niti bi vjerovnik priložio bilo kakav dokaz da bi to bio slučaj, uslijed čega se predmetno pitanje ni na koji način ne može dovesti u vezu s predmetnim postupkom.

Da bi revizija bila dopuštena, zakonom je propisano kako pitanje zbog kojih se ista podnosi mora biti važno pravno pitanje u smislu članka 381. ZPP-a te o istome mora ovisiti odluka u sporu.

Vjerovnik predmetno pitanje postavlja pozivajući se na hipotetsku situaciju, kada bi bilo utvrđeno da dužnik ne bi izvršio plaćanja iz članka 74. stavka 2. SZ-a, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno niti bi vjerovnik dostavio bilo kakav dokaz ili valjani argument kako bi to bio slučaj.

Pored navedenog, vjerovnik je očigledno svjestan kako zakon ne propisuje mogućnost obustave postupka, sve i kada bi se utvrdilo da ne bi izvršio plaćanja iz članka 74. stavka 2. SZ-a, pa navedeno potpuno promašeno pokušava dovesti u svezu s člankom 63. stavkom 3. SZ-a.

S obzirom na to da je rok od 300 dana za dovršetak ovog postupka odavno protekao te je o odgovornosti dužnika za navedeno već pravomoćno odlučeno na način da je drugostupanjski sud jasno i izričito utvrdio kako dužnik nije kriv što predstečajni postupak nije dovršen u navedenom roku, predmetni postupak nije niti moguće obustaviti pozivanjem na okolnosti koje su nastale nakon isteka roka od 300 dana.

Dakle, sve i kada bi bilo utvrđeno kako dužnik ne bi izvršio plaćanja iz članka 74. stavka 2. SZ-a te sve i kada bi takvo dužnikovo postupanje doprinijelo trajanju predstečajnog postupka, navedeno nesporno nije niti bi mogao biti razlog što predmetni postupak traje dulje od 300 dana.

Stoga, sve i kada bi takvo postupanje u teoriji moglo dovesti do primjene članka 63. stavka 3. SZ-a, takve okolnosti ne bi mogle biti temeljem za obustavu predmetnog postupka primjenom navedene odredbe jer su iste nastale nakon isteka roka od 300 dana, u kojem smislu nesporno gore navedeno pitanje pod III. nije važno za odluku u predmetnom postupku.

Iz svega navedenog, razvidno je kako, sve i kada bi bila riječ o važnim pravnim pitanjima, nijedno od postavljenih pitanja u Prijedlogu nije pitanje o kojemu bi ovisio ishod predmetnog postupka.

Dokaz: *Rješenje o potvrdi plana restrukturiranja kao **Prilog 1**, Rješenje VTS-a posl. br. PŽ-2555/2023-2 od 19.09.2023. godine kao **Prilog 2***

- 3.2. Člankom 74. stavkom 1. SZ-a propisana je izričita obveza suda donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno, koja obveza nije uvjetovana ispunjenjem bilo kakve druge obveze dužnika.

Pored navedenog, zakonodavac nije propisao nikakvu sankciju za nepostupanje protivno članku 74. stavku 2. SZ-a, jer je očigledno nije imao namjeru propisati. Odredbama SZ-a taksativno su navedeni slučajevi u kojima je sud obavezan i ovlašten obustaviti predstečajni postupak, a nepostupanje po navedenoj odredbi nije predviđen kao razlog za obustavu postupka.

Imajući u vidu navedeno, kada sud ne bi bio obavezan zaključiti predstečajni postupak odmah po pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, neovisno o ispunjenju obveza iz članka 74. stavka 2. SZ-a, mogla bi nastati situacija u kojoj sud nije ovlašten ni zaključiti ni obustaviti predstečajni postupak, što bi nesporno dovelo do velike pravne nesigurnosti za sve sudionike u postupku.

Stoga je nesporno namjera zakonodavca bila obvezati sud na donošenje rješenja o zaključenju predstečajnog postupka odmah po pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja kao jedinom pretpostavkom koja za to mora biti ispunjena te je razvidno kako u tom pogledu ne postoji dvojba oko tumačenja predmetne odredbe, uslijed čega odluka povodom revizije ne samo da ne bi bila važna za odluku u sporu, nego ne bi imala nikakvog utjecaja na osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

- 3.3. U odnosu na pravnu osnovu podnošenja Prijedloga iz članka 385.a st.2. ZPP-a, dužnik ističe kako vjerovnik nije učinio vjerojatnim kako bi istome zbog pogrešne primjene materijalnog prava bilo povrijeđeno kakvo temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Vjerovnik u Prijedlogu navodi kako bi dosadašnjim postupanjem prvostupanjskog i drugostupanjskog suda bila povrijeđena ustavna prava zajamčena člankom 14. (jednakost pred zakonom), člankom 18. (pravo na žalbu i djelotvoran pravni lijek) i člankom 29. st. 1. (pravo na pravično suđenje), člankom 48. (zaštita prava vlasništva) Ustava Republike Hrvatske (*NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14*), odnosno kako bi došlo do povrede vjerovnikovih prava iz članka 6. stavka 1. i članka 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda glede prava na pravično (pošteno) suđenje i povrede prava na djelotvoran pravni lijek (sredstvo), kao i grube povrede članka 1. Protokola broj 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (zaštita prava vlasništva i pravo na mirno uživanje vlasništva).

Međutim, takve paušalne navode vjerovnik nije potkrijepio nikakvim činjenicama ni dokazima.

Osim što se vjerovnik nije u žalbi upoče pozvao na bilo kakve ustavne povrede počinjene tijekom prvostupanjskog postupka, u kojem smislu je prekludiran iste isticati u ovom Prijedlogu, vjerovnik ne daje nikakvo obrazloženje u kojem smislu i na koji način bi smatrao da je tijekom drugostupanjskog postupka došlo do gore navedenih povreda.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- IV/ Dužnik zaključno ističe kako tuženik u Prijedlogu nije izložio konkretne razloge zbog kojih smatra da su pitanja koja su postavljena u navedenom smislu važna pitanja niti bi to proizlazilo iz navoda iznesenih u Prijedlogu.

Svrha revizije kao izvanrednog pravnog čijeka je da revizijski sud svojom odlukom o postavljenim pravnim pitanjima koja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni pridonese razvoju prava kroz sudsku praksu i otkloni opasnost od potencijalnih novih različitih interpretacija pravnih normi, ispravi povredu prava u konkretnom predmetu, pridonese jedinstvenosti prava Republike Hrvatske te svojim autoritetom djeluje na ujednačavanje sudske prakse.

U konkretnom slučaju, osim paušalnih navoda o pogrešnoj primjeni materijalnog prava i paušalnim tvrdnjama kako bi bila riječ o važnim pravnim pitanjima, tuženik u Prijedlogu uopće nije obrazložio na koji način bi odluka u revizijskom postupku dovela do jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih subjekata u njegovoj primjeni, odnosno zbog čega smatra da su pitanja postavljena u Prijedlogu u tom smislu važna pitanja, kao ni na koji način bi ista bila važna za odluku u ovom postupku.

Slijedom navedenog, nesporno Prijedlog tuženika ne ispunjava zakonske kriterije propisane citiranim odredbama ZPP-a, a koje pretpostavke je tuženik bio obvezan ispuniti kako bi sud mogao meritorno odlučiti o dopuštenosti revizije u predmetnom postupku.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- VI** Slijedom svega navedenog, predlaže se naslovu donijeti odluku kojom se Prijedlog Vjerovnika odbacuje, podredno odbija te se potvrđuje Drugostupanjsko rješenje u cijelosti.

Dužnik
po punomoćniku: